

ΤΑ ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ ΒΡΑΚΙΑ ΘΕΛΟΥΝ ΚΙ ΕΠΙΔΕΞΙΟΥΣ ΚΩΛΟΥΣ

Οι φαμφάρες και οι τυμπανοκρουσίες μετά των οποίων έγιναν τα εγκαίνια του νέου παντειακού κτιρίου από τον πρόεδρο Κωστή αποκαλύπτουν με τον πιο κωμικό (και ελαφρώς κιτς) τρόπο μια αλήθεια που (με μια δόση υπερβολής ίσως) θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε τραγική: ένας χώρος μικρός όπως η Πάντειος φιλοξενεί δύο ολόκληρους κόσμους, παράλληλους και ασύμβατους μεταξύ τους, δύο ξεχωριστές πραγματικότητες.

Ο πρώτος είναι ο κόσμος των (καμιά φορά όχι και τόσο) διακριτικών και κομψών συεδρίων, των πολιτισμένων και μορφωμένων κυρίων, των λουσατών κυριών, των μεγαλοπρεπών τελετών, των πολυτελών -και πανάκριβων- "νέων κτιρίων", των εγκαινίων. Πρόκειται για τη σφαίρα όπου κάθε λογής μεγαλοκαθηγητές, ευνοούμενοι και πρυτάνεις αφήνουν να οργιάσει η εκλεπτισμένη λιγούρα τους. Πρόκειται για τη σφαίρα των "δημοσίων σχέσεων", μια σφαίρα που κυριαρχείται από το πέρασμα "ανδρών επιφανών" (Γκορμπατσόφ, Μιτεράν, Κωστής), από τους "υπερχειλισμένους μπουφέδες", όπως ωραία²⁷ επισημαίνει το Ουράνιο Τόξο, από αστραφτερά χαμόγελα, από τα σινιέ συνολάκια του κ. Μεταξόπουλου. Αυτή η πραγματικότητα παρουσιάζει βέβαια και μια σκοτεινή πλευρά: τα αλληλογλειψήματα και τις έντριγκες μεταξύ καθηγητών (σε επιστημονική βάση φυσικά) καθώς και τη γενιτσαροποίηση των -ούτως ή άλλως- δουλοπρεπών ρουφιάνων της ΠΑΣΠ και της ΔΑΠ που ανέλαβαν την περιφρούρηση του ιερού προσώπου του Κωστή από τους ίδιους τους συμφοιτητές τους, οι οποίοι επαγωγικά αφού δεν είναι γλείφτες είναι επικίνδυνοι. Όλα αυτά, βεβαίως, με εξασφαλισμένο το αντάλλαγμα, είτε αυτό ονομάζεται άνοδος στην ιεραρχία του κόμματος, είτε έχει τη μορφή bonus, όπως η παραχώρηση του μπαρ του νέου κτιρίου στο Μέγα Φοιτητοπατέρα Δ. Νικολάου. Παρόλο αυ το

σκοτεινό-ή μάλλον φαιδρό- υπόστρωμα, η πραγματικότητα αυτή αποτελεί την πολυδιαφημισμένη και ακριβοπληρωμένη βιτρίνα της Παντείου.

Στις ίδιες αίθουσες, στα ίδια προαύλια στεγάζεται και η άλλη όψη της Παντείου, η περιθωριακή. Μια όψη την οποία καμώνονται πως δε βλέπουν οι δημοσιοσχεσίτες μεγαλοκαθηγητές και οι πρυτάνεις μας, που αφού τη δημιούργησαν και τη συντηρούν, την αποποιούνται ταυτόχρονα νόθο τέκνο. Είναι η πραγματικότητα που βιώνουμε καθημερινά στην Πάντειο οι φοιτητές. Αποτελείται από ένα πτυχίο που δεν αξίζει πια ούτε σαν περιτύλιγμα σε σουβλάκι, από ένα πρόγραμμα σπουδών το οποίο υποβαθμίζεται έως ότου δεν έχει καμία σχέση με το αντικείμενο που θελήσαμε να σπουδάσουμε, από καθηγητές που ένας θεός ξέρει με τι τρέφονται καθώς έχουν 1 με 2 χρόνια απλήρωτοι, με έδρες που καταργούνται "γιατί έτσι", από μαθήματα που -όποτε γίνονται- είναι βαρετά, θυμίζουν κύρηγμα αγχίνου ιεροκύρηκα και διδάσκονται από ημιμαθείς και αυταρχικούς γέροντες (στο μυαλό έστω), από μια γνώση κούφια και άχρηστη, από εξετάσεις που (πλην ολίγων εξαιρέσεων) στηρίζονται στην απνευστί αποστήθιση του Ενός και Μόνου συγγράμματος, σκοτώνοντας έτσι και όποια εγκεφαλικά κύτταρα έμειναν όρθια μετά το σχολείο και τις πανελλήνιες. Αυτή, νομίζουμε, είναι μια ελλιπής και μετριοπαθής περιγραφή της "άλλης" πραγματικότητας, αυτής που καθημερινά βιώνουμε οι φοιτητές μέσα στην Πάντειο. Και επειδή η πραγματικότητα αυτή μας κάνει να δυσανασχετούμε (αν όχι να υποφέρουμε) θεωρούμε ως πράξεις προκλητικές και εχθρικές απέναντί μας την ταυτόχρονη ύπαρξη των διαφόρων "γκλαμουριών" που λαμβάνουν χώρο σα να μην τρέχει τίποτα, των τεράστιων δαπανών που γίνονται για την προβολή ορισμένων φιλόδοξων προσώπων, τα συνέδρια, τα εγκαίνια, τα φρουφρου και τα αρώματα.

Κάποιοι έχτισαν κάποια κτίρια στην Καλλιθέα, δήθεν για να λειτουργήσει εκεί μια σχολή. Στη συνέχεια διαπίστωσαν ότι τους συμφέρει περισσότερο, τόσο από αποψη οικονομική όσο και από αποψη κύρους και δημόσιας προβολής, να χρησιμοποιήσουν τα μαθήματα και τους φοιτητές ως άλλοθι και οι ίδιοι να προχωρήσουν στην υπενοικίαση των κτιρίων σε διάφορους απίστευτους τύπους. Πράγματι, η Πάντειος ενοικιάζεται: για συνέδρια, συμβούλια, σεμινάρια ή και ως ξενώνας διπλωματών (το κτίριο της Πλάκας). Αντε και από του χρόνου να διατίθεται και για γάμους, βαφτίσια, κηδείες. Κανείς δε θα βγάλει κιχ. Θα κοιτάζονται όλοι αυτάρεσκα στην απαστράπτουσα βιτρίνα της σχολής. Εκτός αν οι φοιτητές αποφασίσουμε επιτέλους να πάρουμε αυτά που μας ανήκουν.

ΑΝΤΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ